

LALA SOARE

POEME
PENTRU O
INSULĂ
fără nume

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV 2020

Piatră

lui C.S.

Marea
își cântă singurătatea
în tăcerea pietrei.

Mare și Piatră.
Se-nalță
ireal,
mă ridică
deasupra timpului,
în fața tăcerii.
Mă depărtez
și intru în piatră.
Timpul curge prin mine.

Piatra
crește în mine.
Desculță
alerg spre furtună,
câlcând în lespezi
singurătatea pietrei.

Piatra crește
tăcută
în mine.

Piatră,
cresc în piatră
Iubire.

Alb

Răsună în tine
arbori.
Timpul,
în brațele lor.
Noaptea
se pleacă
și-i simt răsufierea.

Trupul încremenit în arbori.

În noapte
aluneci
spre alte
zăpezi.
Arbori
trosnesc,
își pleacă
fințele
peste iarnă.

Sub zăpadă
învăț nemișcarea copacilor,
Mă înalț pe cer
și-mi ridic brațele
aripi
spre infinit.
Învăț nemișcarea copacilor
îmbătătată de timp.

E alb.
Zăpada urcă din visele copacilor.

Anotimpuri

E frig.
Ascunsă în timp
iarna
uită să vină.
Pădurea sprijină
cu brațe goale
cerul.

Imensitate albă.
Timpul
picură neauzit
în brațele arborilor.
Iarna...
Încremenit sub alb
simt pământul.
Ființa pulsează.
Arbori izbucnesc în mine,
își mișcă ființele,
imense brațe
strigăt
pe cer.

Urc cu fiecare clipă
în trupul lor
prin iarnă.
Pe pleoape,
o picătură de lumină.
Mi-a intrat în suflet,
înmugurit în pământ.

M-a învățat să ascult
primăvara.
Țărăie greieri.

Fire înalte
se pleacă
Cerul...
Sunt torță
și ard cu trupul pământului.
În mine urcă seva.
Plouă.
Aud zăpezile
urcând prin arbori.

7.09.1986 Insula Paștelui a fost vândută S.U.A. pentru
construirea unei
baze militare

dincolo de zăpezi
strigătul greu al insulei

piatra răsună ciudat
răsuflarea întunericului
izbește în piept
ochii pietrei
țintuiesc în adânc

pierdută în piatră
departe
pustie
înaltă tăcerea

tăcerea ei grea
și ochii
ciudații ochi goi
din mijlocul timpului
Sfidare.
mă arunc în piatră
într-o veșnică cădere
de dincolo de zăpezi

Toamnă

Îmi picură pe suflet
păsările.

Sunt flacăra
și ard.

Acopăr infinitul.

Țipăt de pescăruș
în înalt
Marea...

păsări negre
pe câmpul galben
înserare

Vară.
Fruite verzi
atârnând
în vârful unor ierburi înalte.
Bulgări mari de pământ
acoperă cerul.

Suflete verzi.
Oameni cu chipuri verzi.
Iarbă albastră.

tăcerea ciudată a arborilor
plutind în adâncul zăpezilor
cutremurat
de mirosul frunzelor
alunec în transparența toamnei

Toamnă.
Aud zăpezile
urcând prin arbori.
Ascunsă în timp
iarna
uită să vină.
Zăpada
urcă
din
visele
copacilor.

În baltă
ochii copacilor
râd.
Lumina soarelui
verde
în sânge.

tăcere
palme fierbinți
degete verzi

✦

A căzut galben în mine.
Cu toate frunzele.
Degeaba strig.
În deșert.
Voi rodi verde ca plantele.
Îngerul Domnului mă privește trist...

✦

în asfințit
a înflorit lotusul
galben

✦

polenul uscat al oaselor
alb
inundând
liniștea pietrelor
lumina soarelui
verde în sânge

pe orizont
fluturi imenși apasă petale
praf galben alunecă
în lucruri

✦

sălcii
s-au oprit galben din zbor
să-și privească chipul
în transparența toamnei

În visul meu
Oamenii le-au ucis.

✦

Lumânări galbene
ard
în cenușa zilei

✦

Lotuși
atârnă în arbori.
Cocori
ciugulesc în adâncul apei.

din ape privesc
lotuși verzi
ochii pisicilor urmărindu-și prada

lotuși verzi
ochii pisicilor
urmărindu-și prada

din ape privesc
ochii pisicilor

această ploaie
                  în toamnă
cântecul ciudat
                  al morții
purtându-și degetele
                  în înserare

dincolo de liniște
tăcerea
bântuie strigătul ciorilor

am strigat odată în toamnă
urma lichidă a șarpelui
bântuie tăcerea
gustul gurii tale
îmi sfășie visele

copaci muți
în strigăt deznădăjduit
pe malul străzii

Întuneric lichid.
Toamna alunecă prin oase.
Țipătul pietrelor în adânc.